

Mustafa Bilgili

- Őirler -

Yayın Tarihi:

30.09.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağaç Dikelim

Muhabbet besleyip güzel vatana,
Gelin her tarafa ağaç dikelim.
Saygı gösterelim Őehit yatana,
Her Őehit için bir ağaç dikelim.

Sevgimiz her zaman kalıcı olsun,
Vatanın her yanı mis gibi koksun,
Bizden sonra gelenler hazine bulsun,
Gelin her tarafa ağaç dikelim.

Ormanı bol olan ülkede kıtlıkta olmaz,
Yağmur eksik olmaz,çöllerde solmaz,
Ağacın kıymetini dikmeyen bilmez,
Gelin her tarafa ağaç dikelim.

Bu vatanın kalkınması,refahı için,
Tek çare vardır bence; yeŐili seçin,
Mevla uzun ömür versin her ocuk için,
Gelin her tarafa ağaç dikelim.

Bu vatan hepimizin sahip çıkalım,
Cehaleti temelinden yıkalım,
Bir icekle yaz gelirmi demiş atalar,
Gelin her tarafa ağaç dikelim.

17.01.1997

Mustafa Bilgili

Ağlıyorum Şimdi

Hayat yaşanmaya değerken,
Bütün kavgalara rağmen,
Bırakıp gitmenin sırasımıydı?
Dünyamızı zindan etmenin,
Söyle sırasımıydı Şimdi?
Bunca badireler atlatılmışken,
Bunca felaketler yaşanmışken,
Tam düzlüğe çıkmışken tekerimiz,
Kervanı terk etmenin sırasımıydı?
Gittiğin yer neresi bilmiyorum,
Memnunmusun yeni yurdundan,
Bizleri,yavrularını hiç düşünmeden,
Sana çok ihtiyacımız olduğu bir anda,
Bıraktın bizleri,yüzüstü,perişan,
Yakışırmı bu hareket sana?
Şimdi ağlıyorum boynum bükük,
Çaresizim,vallahi perişanım,
İnanamıyorum hala gittiğine,
Bir anda karşıma çıkacakmışsın gibi,
Ümitle bakıyorum yollarına,
İçimize ateş attılar,
İçtiğimiz sulara zehir kattılar,
Biz kavga verirken var olma yolunda,
Beyler,beyler yan gelip yattılar,
Hıçkırıklarına engel olamıyorum,
Bu kahpeliklere dayanamıyorum,
Elini uzat yine yol göster bizlere,
Işık tutsun yollarımıza bakışların,
Bizi yine kavgalara çek,
Hak yolunda,vatan yolunda,millet yolunda,
Yine aksın kanlarımız sel gibi,
Gücenirsek namerdiz,
Yaşamak çok güzel bir duygu,
Sevmek,sarılmak bir şeye benim diye,
İnan çok,hemde çok güzeldi,
Şimdi öksüz kaldık hepimiz,
Boynu bükük gezmek bize yakışırmı?
Hele hele ağlamak,kadınlar gibi,
Bize yakışırmı büyüğüm?
Gel vaz geç bu sevdadan,
Dön yuvana,yine rehber ol bize,
Işık tut dokuz tuğunla,
Arkandan sel gibi akmazsak namerdiz.

11.06.1997

Mustafa Bilgili

Ah Felek!

Doğduğum gün habersiz geldi yanıma,
Daha iyi gün görmeden girdi kanıma,
Bu böyle gitmeyecek,yetti canıma,
Çare yok artık bu felekle kapışacağım,
Mahşer gününde iki yakasına yapışacağım.

Bir gün "Ana" dedirtmedi,öksüz bıraktı,
Ben ıssızlarda ağlarken,o gülerek baktı,
Mutluluk nedir bilmedim,hep canımı yaktı,
Çare yok artık bu felekle kapışacağım,
Mahşer gününde iki yakasına yapışacağım.

Çocukluğumu yaşamadan,gençliğimi bitirdi,
Birazcık güldürmedi,hep felaket getirdi,
Pas vermedi,çalım attı,ters köşeye yatırdı,
Çare yok artık bu felekle kapışacağım,
Mahşer gününde iki yakasına yapışacağım.

Sevgiye çok susadım,bir sevenim olmadı,
Gönül tasım boş kaldı,bir kez bile dolmadı,
El aleme cilve yaptı,bana bir gün gülmedi,
Çare yok artık bu felekle kapışacağım,
Mahşer gününde iki yakasına yapışacağım.

Bazen güreş tuttu benimle,kırdı kolumu,
Bazen"bal damlatayım" dedi,yaktı dilimi,
Bazen tam kurtuldum derken,kesti yolumu,
Çare yok artık bu felekle kapışacağım,
Mahşer gününde iki yakasına yapışacağım.

Nice şanlı hükümdarlara başlar eğdirdi,
Nicesinin başlarını da,arşa değdirdi,
Yaz bitmeden saçlarıma karlar yağdırdı,
Çare yok artık bu felekle kapışacağım,
Mahşer gününde iki yakasına yapışacağım.

20.10.1998

Mustafa Bilgili

Ah Gölüm Ah..

Sen benim gönlümde açan nazlı bir güldün,
Kimler kokladı seni böyle,kimler soldurdu?
Etrafında rengarenk kuşlar,kelebekler uçardı,
Yüreğini göz yaşıyla söyle kimler doldurdu?

Henüz bahar gelmeden sana açma demiştim,
Namerdin suyu bal olsa da,içme demiştim,
Girmedığın gönüllere değer biçme demiştim,
Salkım salkım saçlarını söyle kimler yoldurdu?

Göz yaşların aka aka dönmüş sellere,
Kokuların gelmez olmuş,karışmışsın yellere,
Bir zamanlar destan gibi,düşmüş iken dillere,
Açılmamış goncalarına söyle kimler saldırdı?

Bu gün yağmur,kar olsada yarın elbet dinecek,
Gün gelecek,dallarına yine bülbül konacak,
Gözü yaşlı sevgililer,işte o gün dönecek,
Feleğin ağlattığını,söyle kimler güldürdü?

10.05.1999

Mustafa Bilgili

Aklıma Sen Gelirsin

Bir kara bulut geçipte üstümden,
Bir damla yaş düşünce yüzüme,
Bir deli rüzgar esipte dağlardan,
Saçlarımı darmadağın edince,
Aklıma hep sen gelirsin.

Şicim gibi yağmur yağarken,
İnsanlar sığınırken kuytulara,
Ördekler çirpınırken göllerde,
Tavuklar kaçışırken yollarda,
Aklıma hep sen gelirsin.

Güneş parlarken tepelerde,
Horozlar ötüşürken damlarda,
Çocuklar koşuşırken yollarda,
Kuzular meleşirken kırlarda,
Aklıma hep sen gelirsin.

Davullar çalınırken meydanlarda,
Gençler kol kola halay çekerken,
Kızlar gülüşürken, oynaşırken,
Bahçelerde aşıklar dolaşırken el ele,
Aklıma hep sen gelirsin.

Yeşillikler kaplayınca her yanı,
Meyveler doluşırken ağaçlara,
Dereler çağlarken ilkbaharda,
Birkaç damla yaş düşünce gözlerimden,
Aklıma hep sen gelirsin.

Mustafa Bilgili

Allah Kahretsin...

Allah kahretsin...
Seni ölüm gibi düşünmekten,
Bir türlü kendimi alamıyorum,
Sen beni çoktan unuttun belki,
Belki selam bile vermeyeceksin görünce,
Senin için yazılmış sihirli mısraları,
Sana akıtılan kanlı göz yaşlarımı,
Sabahlara kadar uykusuz kalışımı,
Gel diyeceğin günü özlemle beklediğimi,
Çoktan unuttun belki.

Allah kahretsin...
Ben seni bir türlü unutamıyorum,
Yediğim ekmekte sen varsın,
İçtiğim suda hep sen oluyorsun,
Sarı saçlarını çözüp bağlayışını unutamadım,
Bülbüller kadar güzel sesini çok özledim,
Her zaman geçtiğin yolları bekledim,
Bir türlü çıkıp gelmedin,
Bana "merhaba" demeni çok özledim,
Ellerini elime alıp,göz bebeklerine bakarak,
Sana aşk şarkıları mırıldanmayı,
Şimdiye kadar kimselerin bilmediği,
Aşk şiirlerimi okumayı çok isterdim,
Sevinçlerimde,kederlerimde seni aradığımı,
Bilmiyorsun,duymuyorsun,görmüyorsun,
Çaresizlik ne kadar kötü bir şey,
Allah kahretsin.

04.05.1999

Mustafa Bilgili

Ben Köylüyüm

BEN KÖYLÜYÜM

Ben köylü çocuğuyum güzelim,
Bir seversem bir daha unutamam,
Ben köylü çocuğuyum bir tanem,
Şehir insanı gibi olamam.
Benim türkülerimde gerçek aşk vardır,
Ölümüne sadakat vardır,
Ben yanık yanık kaval çalarım yaylalarda,
Güle hasret bülbül gibiyim,
Vefasızlık arama bende,
Ben köylü çocuğuyum,
Ne yapsam da başkası gibi olamam,
Yalanlarla kandıramam kimseyi,
Hem severim,hem de sevilmeyi özlerim.

Denizlerin sonsuz maviliği
Martıların kanat çırpışları yoktur yaşantımda,
Ben deniz kıyısında,parklarda beklemem sevdiğimi,
Aşkımda da,yaşamımdaki giz olmalı benim,
Yaylalarda,tenha pınar başlarında beklerim sunamı,
Söylenen uzun havaların ezgisi vardır içimde,
Sevdiğimin ismi damla,damla dökülür dudaklarımdan,
Karşılıksız sevgileri arama bende,
Tıpkı bülbülün gülü sevdiği gibi,
Bir sevdim mi bir daha asla unutamam.

15.09.1979
MALATYA

Mustafa Bilgili

Bende Kalmasın Aşkın.

Yolun sonu değilmiş,artık öğrendim
En kara günlerimde beni terk edişin
Nefes alışlarım hala sürüyor bak
İlk terk edilen de ben değilmişim,
Aşkı bilmeyenlere rastlamışım hep
Şeyda bülbül gibi hep aşka şakımışım
Kaf dağlarında aramışım hep aşkı sevgiyi
Leyla'dan Mecnun'dan sordum kara sevdayı
Aşk bilmecesine kimse cevap verememiş,
Rüyalarımda aradım ölümüne seveni,
Artık yoruldum.ölümsüz aşkı aramaktan
Meyhanelerde çare olmadı derdime,
Elveda demeden kaçışın yok mu?
Renklerini karıştırdı gök kuşağımın,
Haydi geri dön demeyeceğim sana
Ayakların nereye götürürse oraya git
Beni terk eden sadece sen değilsin ki
Aşkı da al götür bende kalmasın
Demir al artık bu eski limandan
El bile sallamayacağım sana,
Mendilim ıslanmayacak,ağlamayacağım,
Evimin yolunu tutarım bu yağmurlu gecede,
Limanlarda senin olsun,gemilerde,
İlk defa terk edilmiyorum alıştım artık.

10.12.2006
ANKARA

Not bu şiirde de akroştis özelliği vardır)

Mustafa Bilgili

Bende Seni Unutacağım

Sen gittiğin gün dünyam karardı,
Bahçemde güllerin rengi sarardı,
Dostlarımız birer birer seni sorardı,
Mademki sen beni unuttun aşkım,
Gün gelecek ben de seni unutacağım.

Bana bir hoşçakal demeden kaçtın,
Bak kalbime onulmaz yaralar açtın,
Gönlümdeki kafesten habersiz uçtun,
Mademki sen beni unuttun aşkım,
Gün gelecek ben de seni unutacağım.

Güzel günler yaşayacaktık ne oldu bize?
Ferman dinlemeyen gönlüm, gelmişti dize,
Bir çift sözüm olacak gelsek yüz yüze,
Mademki sen beni unuttun aşkım,
Gün gelecek ben de seni unutacağım.

Mustafa Bilgili

Beni Hatırla

Bir gün gelir katlanılmaz acılara düşersen eğer,
Beni hatırla,yapabilirsen eğer sadece gül geç,
Benim çektiğim acıları bir düşün hele,
Hele,hele benim yandığım ateşleri bir düşün,
Hiç kimse benden daha çok yanamaz,
Hiç kimse benim gibi acıda çekemez,
Sen bile olsan nihayetinde.

Bir gün gelir mutluluktan uçarsan eğer,
Beni hatırla,daha da çok mutlu ol gülüm,
Bende bir zamanlar çok çok mutluydum,
Bu kara sevda ateşlerine atılmadan önce,
Yerlere göklere sığdıramazdım sevgimi,
Hiç kimse benim mutluluklarımı yaşayamaz,
Sen bile olsan nihayetinde.

Bir gün gelir kararsızlığa düşersen eğer,
Beni hatırla gülüm,sadece gül ve geç,
Benimde kararsız kaldığım günler oldu,
Yaşamla ölüm arasında sürekli gidip gelen,
Ben yaşamayı seçtim her defasında,
Mutsuzluğu yenmek için ümitlerim vardı,
Sende yaşamayı,mutluluğu ve aşkı seç gülüm

07.03.1997

Mustafa Bilgili

Bırakıp Gittin Beni

Bana söyleyecek söz bırakmadın,
Arkandan ağlayacak göz bırakmadın,
Çekip gittin bir tanem,iz bırakmadın,
Geceleri şu gözlerime uyku girmiyor,
Kim çaldıysa seni bana geri vermiyor.

Gülmen ayrılıkmış,bilmedim eyvah,
Akan göz yaşlarını,silmedim eyvah,
Canına can yoldaşı olmadım eyvah,
Geceleri şu gözlerime uyku girmiyor,
Kim çaldıysa seni bana geri vermiyor.

Söyle ne yaptım da terk ettin beni?
Dayanılmaz acılara gark ettin beni,
Değirmende sabır öğüten çark ettin beni,
Geceleri şu gözlerime uyku girmiyor,
Kim çaldıysa seni bana geri vermiyor.

Nereye gidersen git, ararım seni,
Uçan kuşlardan bile sorarım seni,
Artık sadece hayallerde sararım seni,
Geceleri şu gözlerime uyku girmiyor,
Kim çaldıysa seni bana geri vermiyor.

12.04.2001/ ANKARA

Mustafa Bilgili

Bir Gün Mutlaka..

Çok fazla mağrurlanma ey insanoğlu,
Bu canın bedeninden uçacak bir gün,
Narin vücudun çürüyüp toprak olacak,
Mezarında türlü çiçekler aacak bir gün.

Sen durmadan mal biriktir,yiyen bulunur,
Yaptığın haksızlıklar o gün sual olunur,
Sana emanet olarak verilen can geri alınır,
Muhakkak her insan ektiğini,biecek bir gün.

Azrail kapıyı çalınca dinlemez aman,
Şevabın yok ise şayet,halin çok yaman,
lpte karanlık kabire konuğun zaman,
Çok sevdiklerin yanından kaçacak bir gün.

Yaşadığın aşkların hepsi yalan olacak,
Malın,mülkün evlatlarınca talan olacak,
Sen gideceksin ama,dünyada kalan olacak,
Zamanla ismin hatırlardan,geçecek bir gün.

kszn,yetimin bu dünyada hakkını yeme,
Daima alçak gönüllü ol "hep bana" deme,
Dört kitap böyle diyor,yoksa gidersin gme,
Allah mahşerde haklıyı,haksızı seçecek bir gün.

04.07.1997

Mustafa Bilgili

Bir Zamanlar..

Bir zamanlar...
Bir zamanlar gözlerinin içine bakarak,
Aşk şiirlerimi okuyordum sana,
Her kelimem devleşir,
Her mısram nağmeleşirdi sanki,
Sesim titrer, avuçlarım alev alev yanardı,
Bedenim sarsılırdı adeta,
Sana dokunamasam bile,
Görüyorumki artık her şey nafile.

Şimdi hasret şarkılarını mırıldanıyorum,
Yüreğimde yanan aşk ateşini külleyerek,
Aşk ateşi küllendikçe bir tanem,
Hasret ateşi tutuşup alevleri beni yutuyor,
Yakıp kavuruyor bedenimi.

Güzel şeyler ne çabuk bitiyor,
Çocukluğumuz, gençliğimiz, ömrümüz gibi,
Benmiydim o bir zamanlar,
Güldükçe yanağında güller açan,
Sen değilmiydin o kaçamak bakışların sahibi,
Ateşli öpücüklerle beni çıldırtan,
Söyle sen değilmiydin yoksa.?

Ne değiştirdi bizi böyle?
Her şeyi bir zamanlarda bırakan neydi?
Bize hasret şarkılarını ezberleten,
Ellerimizi, gözlerimizi birbirinden koparıp,
Yüreğimize karamsarlık tohumları eken neydi?

Geri gelmeyecek bir zamanlar...Biliyorum.
Biliyorum...sende gelmeyeceksin,
Okuyamayacağım en son yazdığım aşk şiirimi,
Sararmış sayfalarda unutulup gidecek,
Mazide kalan bir zamanlar gibi.

09.12.1998

Mustafa Bilgili

Bu Vatana Sahip Çıkalım

B eni bir yol dinle ey can kardeşim,
U yup yabancı döllere,
V ermek varmı ellere bu vatani?
A llah razı olacakmı?
T oprak razı olacakmı?
A lmak için bu vatani kendimize,
N ice şehitler vermedikmi?
B iz hepimiz bir ağacın dalları değilmiydik?
İ çimize ayrılık tohumları saçılar,
Z ehir etmeyelim bu hayatı milletimize,
İ kimiz bir,birimiz bin olalım,
M eydanı boş bulmasın düşmanlarımız,
S anmasınlarki sahibi yok bu vatanın,
A talarımızın kemikleri sızlamasın,
H ariçten gazel okumasın bizden olmayanlar,
İ yi kolla sınırlarımı Mehmet'im düşman girmesin,
P arayla değil,Kanımızı dökerek aldık bu toprakları,
Ç ocuklarımıza vatan olsun diye,
İ rmaklarımız gürül gürül çağlasın,
K opuzlarımız özgürlük türkülerimizi çalsın,
A nalarımız ağıtlar değil,kınalar yaksın ellerine,
L ale,sümbül,çiğdem çiçek toplasın bacılarımız,
I şık saçsın tüm dünyaya çocuklarımız,
M ezarlarında rahat uyusun atalarımız

27.09.1995

Mustafa Bilgili

Bunun Adı Aşk mı?

Gel diyorsun kaçıyorsun,
Bunun adı aşk mı söyle?
Dokunmadan uçuyorsun,
Bunun adı aşk mı söyle?

Yaşlı gözler, bomboş eller,
Boz bulanık akar seller,
Güle hasretse bülbüller,
Bunun adı aşk mı söyle?

Çöktüyse dağlara duman,
Her gün çekiyorsam aman,
Bu günlerim dünden yaman,
Bunun adı aşk mı söyle?

Yürek hasret doluyorsa,
Açan güller soluyorsa,
Yar ellerin oluyorsa,
Bunun adı aşk mı söyle?

Başımdan salmadın belayı,
İçinden çökerttin kaleyi,
Örnek al Mecnun'la Leyla'yı,
Bunun adı aşk mı söyle?

16.08.2004
ANKARA

Mustafa Bilgili

Cumhur

(Diyarbakır'dan Bodrum'a tayini çıkan arkadaşım Cumhur KÖKSAL'a)

Şu yalan dünyada sıkma canını,
Her şey gelir geçer,takma be Cumhur,
Madem yaşamak için geldik dünyaya,
Elin üçüne,beşine bakma be Cumhur.

Her karanlık gecenin bir sabahı vardır,
İnsanız ziynetimiz namustur,ardır,
Vatan sever olmak bize şiardır,
Sakin bu yollardan çıkma be Cumhur.

Şu gülücükler yüzünden eksik olmasın,
Gönlünde hep güller açsın,sakin solmasın,
Yaşadığın acı günler gitsin,geri gelmesin,
Yanık bağrımızı birde sen yakma be Cumhur.

Her yüzüne gülmeni dost olur sanma,
İnsanlar çok sinsidir,sakin aldanma,
İyi ol,doğru ol aman kötüye kanma,
Kalbine kin tohumları ekme be Cumhur.

Bak ayrılıyorz işte,artık kuş gibi hürsün,
Seninle dostluğumuz bir ömür sürsün,
Çevrene ışık saç,insanlar insanlık görsün,
Sakin iyi insan olmaktan bıkmama be Cumhur.

13.06.1997

Mustafa Bilgili

Çaresizim

Karanlık bir geceydi de hani,
Yıldızlar bizi seyrediyordu ya,
Karanlığa inat ay erkenden doğmuştuda,
Yakamozlar sarmıştı sandalımızı,
Hatırlıyormusun o son geceyi?
Sen bana sokulmuş titriyordun,
Yavru bir kuş gibi ürkek,
Kalbin hızlı hızlı çarparken,
İnan bende senden iyi değildim,
Çocukluğumuzu, gençliğimizi,
Geleceğimizi konuşmuştuk,
Sen bir kız, bir oğlan istemiştin,
Bense iki oğlan, bir kız.

Geçenlerde gözüm takvime ilişti,
Zaman ne kadar da çabuk geçmiş,
Sen evlenmiş yuva kurmuşsun,
İki oğlun, bir kızın olmuş,
Bense hala buralarda, çaresizim,
Saçıma, sakalıma aklar dolmuş,
Ben yine giderim o sahillere,
Her defasında yapayalnız ve zavallı,
Yine aynı sandalla çıkarım denize,
Geçmişini düşünür dalarım hayallere,
Biliyormusun artık yakamozlar da,
Eskisi kadar güzel değil.
Artık yıldızlarla da aram yok,
Yaşamaktan zevkte almıyorum,
Sandalla birlikte beni de,
Deniz yutsun istiyorum,
İki gün sonra bir balıkçı bulur cesedimi,
Eğer balıklardan artan bir şeyim kalmışsa,
Belki bir iki satır yazıyla çıkar,
Bol resimli bir gazetenin orta sayfasında,
Sen duymazsın bile öldüğümü.

15.11.1996

Mustafa Bilgili

Deli Divane Gönlüm

Ben bu sevdadan vazgeçtim bilki,
Artık istediğin gibi gl deli gönlüm,
Bir kere güldürmedin yürekten beni,
Olabilirsen sen mutlu ol deli gönlüm

Her daim karlı dağlardan aşırđın beni,
Bir güldün,bir ağladın şaşırđın beni,
İçinden çıkılmaz hallere düşürdün beni,
Bundan sonra her taraf yol deli gönlüm.

Bir kez bile kıramadım ş inadını,
Zehir ettin dünyada balın tadını,
Dilinden dşrmedin onun adını,
Susuz kalmış gl gibi sol deli gönlüm.

Ardından gidemedim,engel oldun yoluma,
Aşkımı syletmedin kilitler vurdun dilime,
Sonunda bir avuç göz yaşı verdin elime,
Bari bir mendil uzatta sil deli gönlüm.

Merhem bulamadın yüreğimin kr yaresine,
Her zulmü reva gördün,o can paresine,
Bu aşkı bitirdim başıyın bak çaresine,
Kafana göre bir güzel bul deli gönlüm.

Gel deseydi koşardım onun peşinden,
Çekinmezdim dağların kara kışından,
Hiç belayı eksiltmedin,garip başımdan,
Dostluğumuz bitti senle,bil deli gönlüm.

13.11.2002/ANKARA

Mustafa Bilgili

Deli Gönlüm

Ben sana dememişmiydim ey deli gönlüm,
O sana hiçbir zaman yar olmaz diye,
Çok yükseklerden utun çılgınca,
şimdi de ek cezasını bakalım,
O çok yükseklerde açan bir dağ ieği,
Sense zavallı bir bahivansın,
O yemesi haram olan bir meyveyse,
Sen kendini Adem'mi zannettin,
Yaktın beni ey deli divane gönlüm,
Dermansız dertlere dar ettin,
Erittin yüreğimi kor ateşlerde,
Dostuma,dşmanıma rezil ettin,
Nedir bu çektiğim senin elinden,
Ey deli divane,arsız gönlüm,
Uslan artık yorulduğ ardınca koşmaktan,
O bir güneş gibi,ay gibi çok yücelerde,
Sense okyanusların dibinde bir tutam yosunsun,
Gitme artık peşinden o bir hayaldir,
Koşma artık yorulduğ,dur ne olursun.

19.11.1996

Mustafa Bilgili

Deniz Gözlü Yarım

Deniz gözlü yarım derdim sana hep,
Elini elime alıp,gözbebeklerine bakarak
Ne zaman yan yana,diz dize gelsem seninle
İki doyumsuz sevdalı olup çıkardık bir anda,
Zaman ah o zaman,saatleri durdursaydık keşke
Göz bebeklerini alma benden DENİZ gözlüm,
Özlemlerin sel olup taşıtı bir anda tutamıyorum
Zamanlara gem vuralım istersen,karşı duralım
Leyla'nın Mecnun'u sevdiği zamanlara kuralım
Üzerinden asırlar geçsede söylensin aşkımız
Yerde topraklar taşlar,yukarda kuşlar dile gelsin
Asırlar bile eskitemesin dillerdeki efsanemizi
Razı değilim asla senden bir an bile uzak olmaya,
İklimler ötesinden,ta ötelere gelirim istersen
Mecnunun Leyla'ya yandığı gibi,bende sana yanıyorum yetmezmi?

19.04.2007/ANKARA

(Dikkat bu şiir akrostiştir) .

Mustafa Bilgili

Doğum Günün Kutlu Olsun

Edison ampulu bulmuş,
Nevton yerçekimini,
Arşimet Suyun gücünü,
Graham kardeşler telefonu,
Bunlarda bir şey mi?
Ben de seni buldum,
Onlar var olan bir şeyi,
Sadece keşfettiler,
Sen ne zaman ki doğdun,
Bir yıldız gibi aydınlattın,
Kapkaranlık dünyamı,
Güneş, ay ve yıldızlar,
Yanında sönük kaldı,
Ben dünyanın en bahtiyar,
İnsanı olmalıyım canım,
Dünyam aydınlık,
Gönlüm pırıl, pırıl,
Gecelere artık dargın değilim,
Güneşe artık kırgın değilim,
Onlar olmasa da sen varsın,
Benim gecemi, gündüzümü,
Sen aydınlatırsın,
Senden benim en büyük buluşumsun,
İyi ki doğdun, İyi ki varsın,
Doğum günün kutlu olsun.

03.02.2004
ANKARA

Mustafa Bilgili

Elveda Diyarbakır

(On yıl görev yaptığım Diyarbakır'dan ayrılırken)

Elveda Diyarbakır,
Seni terk ediyorum artık,
Sevgilerinde sana kalsın,acılarında,
Son defa bakıyorum sana,
Gözümde yaş ve hüznün çökmüş yüreğimle.

Hiç güldürmedin beni,
Acı çekmek kaderimmiş gibi,
Ağladım, ağladım,hep ağlattın,
Kıramadım esaret zincirlerimi,
Tutsağın oldum bunca yıl,
Göz yaşlarımın izleri kaldı,
Ofis'inde,Dağkapı'ında,
Kaç kere çılgın fikirlerime ortak oldu,
Fiskaya'n, Mardinkapı surların,
Elveda Diyarbakır artık elveda,
Anılarımda yaşatacağım seni,
Ve o vefasız güzellerini.

Oysa.. Oysa nede güzel düşlerim vardı,
Uyandım hepside yok oldu birer birer,
Uçup gitti hayallerim kuş misali,
Şahit buna Bağlar'ın,Şehitliğin,
Acımadın bana bir kez olsun,
Hep ağladım,hep ağlattın,
Şahit buna coşkun akan Dicle,
Bir kez bile huzur bulamadım,
Huzurevleri'nde, İskanevleri'nde,
Bak şimdi yüreğim yaralı,kalbim kırık,
Bir daha dönmemek üzere,
Seni terk ediyorum artık.
Son defa bakıyorum sana Karacadağ'dan,
Arkamdan ağlayanım varmı diye,
Kim ağlar benim için,kimin nesine,
Tüm hatıralarımı kalbime gömüp,
Acılarını,sevinçlerini ve aşklarını,
Hiç eksiksiz sana bırakıyor,
Gözümde yaşlarla,bir akşam üstü,
Seni terk ediyorum,
Ne olur anla beni.
Ne olur....

30.06.1997

Mustafa Bilgili

Gecenin ıgılları

Ah Şu karanlık gecelerin
Dili olsa da konuŐsa,
Anlatsa sana,
Sensiz geçen gecelerim,
Yapayalnızlığıma ortak oluyor,
Bir kadeh ben iiyorsam,
Bir kadehte gecelere sunuyorum,
Ben kr kütük sarhoş oluyorum ama,
Geceleri kandıramıyorum,
Ne diller döküyorum,
Ne yeminler ediyorum,
Dneine inandıramıyorum,
Gecenin ıgılları,
Yırtıyor gökleri,
"Aptal" diyorlar bana,
"O gitti yok artık,
Kendini boşuna kandırma",
Sahi sen yokmusun artık?
Geriye dnmeyecekmisin?
Nedenini, niçinini,
Bana anlatmayacakmısın?
Kaderim hep sorgusuz, sualsiz,
Terk edilmekmi olacak
Ben gecelere inat,
Hep ieeğim,
Ya sen geri döneceksin,
Yada ben sensizlikten,
Öleceğim...

Mustafa Bilgili

Geçmişe Çağrı

Oğuz'un sesiyle gürleyen yerler,
Mete'nin emriyle atılan erler,
Tarihlerden bize selam söylerler,
Yavuz'lar,Kanuni'ler,Fatih'ler,
Benim yurdum tehlikededir duyun.

Ey! Türk'ün atası Bumin Han,
Sizdedir yiğitlik,sizdedir o şan,
Ey! bu vatan uğruna kefensiz yatan,
Mehmet,Durmuş,Ali,Hasan,
Benim yurdum tehlikededir duyun.

Nerede minarelerden okunan ezanlar?
Hani nerede tarihimi doğru yazanlar?
Nerede ışık saçan,kızlar,kızanlar?
Vatan için çırpınan ey yiğit ozanlar,
Benim yurdum tehlikededir duyun.

Neden gitmez başta yine sancağım?
Ölene dek ben seni savunacağım,
Tarihten bir ses verseniz,avunacağım,
Çatlayana kadar da haykıracağım,
Benim yurdum tehlikededir duyun.

Türk'ün destanını yazan Altaylar,
Yine oynasılarmı bağrında taylar?
Ah! hani nerede kaldı o eski çağlar?
Kızlar,oğullar,bayanlar,baylar!
Benim yurdum tehlikededir duyun.

Mustafa Bilgili

Giderdim...

Yaşadığımız güzel günler yaşanmasaydı,
Seni bir kalemde siler,çeker giderdim,
Bende kalan acı hatıralarını iade edip,
En insafsız bedduaları diler giderdim.

Bir daha da çıkmazdım,senin yoluna,
İnanmazdım o bal damlayan diline,
Herkes ümit dağıtan sahte haline,
Ta uzaktan uzağa güler giderdim.

Güldürmezdim halime,yaban elleri,
Sustururdum kem konuşan dilleri,
Sevgiyle büyüttüğüm gonca gülleri,
Gözümü bile kırpmadan yolar giderdim.

Kalbim kırık,gönlüm bir harap gibi,
Ara sıra görünürsün,bir serap gibi,
Ellerde dolaşan bir şişe şarap gibi,
İlk uzanan kadehe, dolar giderdim.

Aldanmazdım sana,ama bu dünya hali,
Sanma bulunmaz bu aşkın eşi emsali,
İssiz kırlarda büyüyen, çiçek misali,
Kızgın güneşte kavrulup,solar giderdim

09.07.1999

Mustafa Bilgili

Gidiyorsan Git Artık

Durma haydi git artık,
Yüreğimi yapayalnız bırakarak,
Haydi,haydi git artık diyorum,
Arkana dönüpte bakma bile,
Aşk dediğimiz şey senin için,
Koskoca bir hiçmiş meğerse,
Hep gitmekten söz ettin bunca yıl,
Gitmek,hem de kaçarcasına gitmek,
Korkaklığın ta kendisidir unutma,
Seven hiçbir şeyden korkar mı?
Ben seni sevdim,hemde taparcasına,
Sen duymadın,bilmedin bile,
Yalandan sever bile görünmedin,
Gözlerimden yaş yerine kan akıttım,
Bir mendil uzatıp silmedin bile,
Bu nasıl aşk,bu nasıl sevgi?
Söylermisin Allah aşkına,
Şimdide geçmişin karşıma,
Hep gitmekten söz ediyorsun,
Peki öyle olsun,haydi git artık
Arkanda yaralı bir kalp olduğunu unut ve,
Hiçbir şey olmamış gibi git artık.

21.12.1996

Mustafa Bilgili

Gitme Ne Olur

Şu yalan dünyada hiç bir şeyim yoktu,
Bir kadehim, bir sigaram ve senden başka,
Şimdi sende gidiyorsun bırakıp beni,
Söyle beni kim teselli edecek?
Yokluğuna nasıl dayanacağım?
Kim unutturacak bana acılarımı,
Peki ben kime "seni seviyorum" diyeceğim?
Sen dünyanın tüm acılarını bana bırakıp,
Hiçbir şey olmamış gibi gidiyorsun.
Oysa ne kadar da sevmiştim seni.
Tıpkı yaşamayı, gülmeyi sevdiğim gibi,
Ümitlerimi de alıp götürüyorsun.
Beni karanlık zindanlarda bırakarak,
Sigara ve kadehlerde teselli edemez beni,
Ben buralarda kalamam artık,
En derin acıları burada tattım,
Seni burada tanıdım, burada kaybettim,
Burada yeşerdi ümit çiçeklerim,
Yine zamansız esen bir kasırgayla,
Bu şehirde kurudu hepsi birer birer,
Sen çıktın karşıma ben acılardayken,
Paylaştın benimle dertleri, sevinçleri,
Sevdirdin bana dünyayı, yaşamayı,
Acılarında güzel olduğunu öğrettin,
Çok zamansız gidiyorsun be güzelim,
Tüm acıları bana bırakarak,
Sırasımıydı şimdi bu ayrılığın?
Kim teselli edecek beni, kim avutacak?
Kimin için şiir yazacağım, kime okuyacağım?
Kime "seni canımdan çok seviyorum" diyeceğim?
Ah be Kardelen gitmesen olmaz mıydı?

01.12.1996

Mustafa Bilgili

Gurbet Akşamları

Gün batıp akşam olunca,
Kuşlar bile dönerler yuvalarına,
Bir ben garibim buralarda,
Kimsesiz,yapayalnız boynu bükük,
Gün batıpta akşam olunca,
Dalarım karanlığa,
Taş döşenmiş ıslak kaldırımlar da,
Tanıdık bir ses ararım kendime,
Ararım,ararımda bulamam,
Gurbette geceleri hiç sevmem,
O geceler bozar aklımı,
Alıp götürür hayallerimi,
Bozar dağıtır,
Gurbette akşam olunca,
Bir yalnızlık kaplar içimi,
Taşdan heykel kesilir sevdiklerim,
Birer birer geçerler gözümün önünden,
Bir selam bile vermezler,
Sevemem gurbetin akşamlarını,
Gün batınca insanlar döner yuvalarına,
Bir ben gidemem sevdiklerime,
Çırpınıp haykırsam bile,
Dağlar geçit vermezler bana.

Mustafa Bilgili

Gül Dudaklım

Ellerine kına yakmışsın,al al olmuşsun,
Şeker kaymak ne kelime sen bal olmuşsun,
Gönül bahçemde açılan bir gül olmuşsun,
Koklamaya geldim seni aç artık gülüm.

Bakmaya doyulmuyor,ela gözüne,
Bu canım fedadır bir tek sözüne,
Utanırım bakamam o gül yüzüne,
Aşkım bade olmuş,iç artık gülüm.

Kirpiklerin ok olmuş,kaşın yay gibi,
Güzel mahcemalin,hilal ay gibi,
Bu aşk gönlümde akan,deli çay gibi,
Köprü at üzerimden geç artık gülüm.

Şeyda bülbül olmuşsun,dilin şakıyor,
O dillerden söz değil,ballar akıyor,
Bu sevda bir alev olmuş,beni yakıyor,
Seveni sevmeyeni seç artık gülüm.

Nazik ellerin elime dokunduğu an,
Bedenimde can yanıyor,damarımda kan,
Tek dileğim Allah'tan,benim gibi yan,
Senden vazgeçmek mi,güç artık gülüm.

22.11.1996

Mustafa Bilgili

Hakim Bey

Dur! Kalemimi hemen kırma ne olur,
Önce şikayetlerimi dinle hakim bey,
Bir tek suçum sadece sevmekti benim,
Sende sevdiysen beni anla hakim bey.

İlk başta sever göründü,kandırdı beni,
Cehennemim kor ateşlerinde yandırdı beni,
Hak bildiğim tüm yollardan döndürdü beni,
Bir türlü başa çıkamadım,onla hakim bey.

Sevmek ne zamandan beri suç oldu öyle,
Bir hatam var ise eğer,yüzüme söyle,
Söyleseydi sevmezdim,yanmazdım böyle,
Resmen dalga geçti,benle hakim bey.

Hiç güldürmez beni,her gün ağlatır,
Al yerine her gün karalar bağlatır,
Hele sor bakalım,neden böyledir,
Vallahi kafa bulur senle hakim bey.

En büyük hatamı onu sevmekle yaptım,
Sevmek ne demek hakim bey,uğruna taptım,
İnce hastalığı ben bu yüzden kaptım,
Ne olur bu haksızlığı önle hakim bey.

20.02.1999

Mustafa Bilgili

Hep Seni Bekledim

Bahçemde açılan gül niyetine,
Hep seni kokladım sevdiğim seni,
Kiblede kurulu kabegah gibi,
Hep seni yokladım,sevdiğim seni.

Koşarak gelmedin şu kollarıma,
Çok engeller koydun,ah yollarıma,
Sensiz geçip giden o yıllarıma,
Hep seni ekledim sevdiğim seni.

Ateş olup yandım, sensiz ocakta,
Bir demet gül oldum soldum kucakta,
Belki gelirsin diye köşe bucakta,
Hep seni bekledim,sevdiğim seni.

Adın alfabe olmuş,dilimde hece,
Seninle olan aşkım,zaten bilmece,
Çalmasınlr diye gündüz ve gece,
Hep seni bekledim,sevdiğim seni.

Ben aşkı ararken çıktın yoluma,
Bir şiir mısrası olup,düştün dilime,
Kimseler girmesin diye,garip gönlüme,
Hep seni yükledim,sevdiğim seni.

28.07.2004
ANKARA

Mustafa Bilgili

İsterdim

Bir gül olmanı isterdim senin,
Hiç kimse tarafından koklanmamış,
Sadece benim bahçemde açan,
Seni büyütme isterdim, bin nazla,
Sulamak isterdim göz yaşarımla,
Kimseye koklatmazdım vallahi kopartıp.

Bir yol olmanı isterdim senin,
Hiç kimşenin gelip geçmediği,
İssız dağların başından aşan,
Tek yolcun ben olurdu o zaman,
Kimseye söylemezdim vallahi,
Hangi dağlardan aştiğımı.

Bir dal olmanı isterdim senin,
Üzerinde binbir çeşit çiçek açan,
Kimsenin ulaşamayacağı kadar yüksekte,
Sadece ziyaretcin bülbül olurdu,
Seni kendi ellerimle bezerdim vallahi,
Çiçeksiz bırakmazdım asla.

Bir göl olmanı isterdim senin,
Sadece aşk pınarımdan beslenen,
Akmanı istemezdim derelere,
Nilüferlerle süslerdim yüzünü,
Tüm canlılardan korurdum vallahi,
Kimseye vermezdim bir damlanı bile.

Bir çöl olmanı isterdim senin,
Kervanların uğramadığı sahralarda,
Sadece ben kavrulmak isterdim ateşinde,
Kerem'i bile kıskanırdım yandığı için,
Elimde bir asa ile dolaşırdım vallahi,
Benim Aslı'm da sen olurdun o zaman.

Bir dil olmanı isterdim senin,
Hiç kimse tarafından öpülmemiş,
Şeker, şerbet ezerdim üzerinde,
Herkesten gizlerdim vallahi,
En güzel aşk şiirlerimi sana verip,
Sadece benim için okumanı isterdim

03.03.1997

Mustafa Bilgili

İşte Ben Ağlıyorum

(Tüm samimi ve gerçek dostlarımı tenzih ediyorum)

Söyleyin kim demiş erkekler ağlamaz diye,
İşte ben hem de hicırıklarla ağlıyorum,
Yalan olan gerçeğe,kahpeliğe,iğrençliğe,
Vallahi be kaderime,kaderime ağlıyorum.

Cümle alem zevk peşinde,sadece ben eriyorum,
Her yüzüme gülene,canımdan bir şey veriyorum,
Sonu olmayan bir yoldayım,usanmadan yürüyorum,
Bu nasıl çirkef dünya, ben kaderime ağlıyorum.

Çalmadığım kapı kalmadı,hep iyilikler arıyorum,
Yanlış zamanda geldim dünyaya,acılarla yanıyorum,
Uzatın elinizi ey insafsızlar,insaf vicdan sunuyorum,
Nasıl düştüm içinize bilmem,ben kaderime ağlıyorum.

Kaybolan hayallerin artık hiç değeri yokmudur?
Dünyada vicdansız yokta herkesin karnı tokmudur?
Şu zavallı alemde sahtekarlık,riyakarlık yokmudur?
Bu dünyayı neyleyeyim,ben kaderime ağlıyorum.

Temiz aşklar,sevgiler vardı bir zamanlar hani nerede?
Sevgilerde parayla satılır oldu,olmadan arada perde,
Dalkavuklar,kahpeler baş tacı,ben kaldım orta yerde,
Bu dünyayı hiç sevmiyorum,ben kaderime ağlıyorum

03.02.1997

Mustafa Bilgili

Karanfil (1)

Genliğimde bir kız tanımıştım,
Eli yüzü petek gibi ap ak,
Ve tombul tombul,cıvıl cıvıldı,
Anası adını Karanfil koymuş,
Bizim evin karşısında otururlardı,
Herkesle konuşurdu o saflığıyla,
Herkesi de kendisi gibi bilirdi,
Mahallenin çakalları dış bilerlerdi,
Bazen şahit olurdum konuşmalarına,
O zaman çok kızar,kıskanırdım,
Ama belli etmezdim hiç kimseye,
Cesaretimde yoktu,kendisiyle konuşmaya,
"Seni harcayacaklar" diyemezdim bir türlü,
Karanfil güzel kızdı,alımlıydı,
Gizliden gizliye severdim onu,
Onun haberi bile yoktu bu sevgiden,
Ben hayaller kurardım kendi kendime,
Telli duvaklı gelin getirirdim,
Yeleleri uzun doru bir atın üzerinde,
Anamın,babamın elini öptürürdüm,
Sık sık sarılır sevişirdim hayaliyle,
Her sokağa çıkışımda pencerelerine bakardım,
Bilirdim pencerenin önüne oturur,
Perdenin arkasından bakardı dışarı,
Bazen göz göze gelirdik ama,
Dillerimiz tutulur konuşamazdık,
Anam da bilirdi Karanfil'i sevdiğimi,
Ama bilmemezlikten gelirdi her nedense,
Bazen yarı şaka yarı ciddi,
"Alayım sana şu Karanfil'i derdi,
Utanır "al ana" diyemezdim,
Suçum açığa çıkacakmış gibi,
Kıpkırmızı olur,kaçardım anamdan,
Karanfil güzel kızdı,yanakları pembe,
Göğüsleri dolgun dolgundu,
Sık sık çarşıya pazara çıkardı,
Allah ögmüş yaratmıştı ama,
O yinede dudaklarını boyar,
Yanaklarına allık sürerdi,
Daha da güzelleşirdi Karanfil,
Mahallenin kadınları dedikodu yaparlardı,
'Şehirde bir değil,birkaç sevgilisi varmış,
Çarşıya,pazara çıkmasında bahaneymiş,
Hiç bu kadar güzel ve alımlı bir kızı,
Erkekler yalnız bırakırmıymış.'
İşte o zaman içimden isyan eder,
"Benim sevdiğim kız saf ve temiz" derdim,
Anama da kızardım onlara uyduğu için,
Evlerinin ışığı gece yaralarına kadar yanardı,
Emekli babasının bazen bağırdığını,
Karanfil'in hıçkırıklarla ağladığını duyardım,
Evlerinin önünden günde on kez geçerdim,

Bir defa olsun görebilirmiyim diye,
Bazen kapıya çıkar gülümserdi bana,
İşte o zaman dünyalar benim olurdu,
Hayallerimi süslerdi gülümsemesi,
Beni sevdiğini sanırdım Karanfil'in,
Karanfil bir gün çıkmış gitmiş çarşıya diye,
Bir daha da geri gelmedi,gören de olmadı,
Daha sonra yine fısıltı gazetesinden öğrendik,
Sarhoş birisiyle kaçıp,sarhoş sofralarına,
Doyumusuz bir meze olduğunu,
Uğruna canımı bile vermeye hazır olduğum,
Çok sevdiğim çocukluk aşkım canım Karanfil,
O zaman ne kadar da yıkılmıştım,
Günlerce,aylarca yıllarca unutamadım,
Ne zaman elime bir kırmızı Karanfil alsam,
Aklıma hemen o gelir,içim sızlar,
Yüreğime bir şeyler olur, hala çok üzülürüm.

25.12.1996

Mustafa Bilgili

Karanfilî Gördüm

(Bu Őir karanfil 1' in yıllar sonra yazılmış devamıdır)

Yıllar sonra...

Ama kaç yıl sonraydı...Hatırlamıyorum.
Yağmurlu bir Sonbahar günü oğle vakti,
Keçiören-Kızılây halk otobüsünde gördüm,
UĞruna ölmeyi bile göze aldığım,
Çocukluk aşkım Karanfil'i,
nden üçüncü sırada,pencere kenarında,
DalmıŐ gitmiŐti hayallere,
Bir anda yüreğimde bir Şeyler kıpırdadı,
Belki tanır diye yanında ayakta durdum,
Birkaç kelime konuşuruz diye geçti içimden,
Sanki bu dünyada değil gibiydi,
Yıllar ne kadar da yıpratmıŐtı zavallıyı,
Yanında oturan kır saçlı adam da kocası olmalı,
İkisinin de yüzleri kireç gibi,bembeyaz,
Adam ara sıra bir Şeyler mırıldanıyor,
Karanfil...Mahallemizin gl,çiçeği,
Nasıl da solmuŐsun böyle,
Hani senin elma elma yanakların?
Hani kiraz dudakların vardı,
Hani kıvrım kıvrım saçların?
Baş örtüsünün altından taŐan saçlarını gördüm,
Vakitsiz ačan çiçeĐin zerine,
Kar yağmıŐ gibi,
Göz göze geldik bakıŐtık,
Baktı,baktı,bir daha baktı,
"Merhaba" diyecek sandım,
"Nasılsın " diyecek sandım
"Benim aşkımdan sabahlara kadar,
Uykuyu,tneği yitiren,
Kapımızın önünden günde en az on kere geçen,
O delikanlı sen değilmiydin" diyecek sandım,
Ama o sadece baktı,
Başını pencere tarafına çevirdi,
Bir daha da göremedim gözlerini,
Ne düŐündüĐünü anlayamadım,
Neler gelip geçti başından soramadım,
"Kaç çocuğun var? " diyemedim,
"Seni bataklıklara sürükleyen bu adamıydı? " diyemedim,
Hatta ve hatta "Beni tanıdın mı? " diyemedim,
Ben buĐulanmıŐ gözlerle mazide dolaşırken,
Otobüsün arka kapısından indiklerini gördüm,
Kır saçlı adam nde,Karanfil arkada,
Kızılây'ın mahŐeri kalabalığına karıŐtılar,
Belki seni bir daha hiç göremeyeceğim,
Mahallemizin gl çiçeği,
Hoşçakal uğruna yandığım Karanfil,
Hoşçakal,beni rüyalar aleminde gezdiren güzel,

Hoşakal...

10.12.1998

Mustafa Bilgili

Kendine Gel Ey Nefsim!

Ömrümün baharı geçti,kışlara döndü mevsim,
Yeter artık usandırdın,kendine gel ey nefsim,
Bunca sene koşturdun beni,bak ne geçti eline,
Yeter artık usandırdın,kendine gel ey nefsim.

Karlı dağdan kar istedin,ben hemence getirdim,
Kış gününde gül istedin, ben gönlümde yetirdim,
En olunmaz heveslerinle,şol ömrümü bitirdim,
Yeter artık usandırdın,kendine gel ey nefsim.

El alem güler oynarken,ben sana esir oldum,
Sırtım yerden kalkmadı,sayende hasır oldum,
Dost düşman dinlemedin,aleme rezil oldum,
Yeter artık usandırdın,kendine gel ey nefsim.

Demet demet gül topladım,sen goncasın istedin,
Bir goncayla yetinmedin,hep nicesin istedin,
Geçmişime kalem çektim,çok öncesin istedin,
Yeter artık usandırdın,kendine gel ey nefsim.

Ömür su gibi akıp gider,hep böyle kalır sanma,
Güvendiğin dağa kar yağar,sonunda boşa yanma,
Gel hakkına rıza göster,tatlı hayallere kanma,
Yeter artık usandırdın,kendine gel ey nefsim.

Bu alemi bir yaratan var,başı boşmu sanıyorsun?
Makam mevki kapmak için,fıldır fıldır dönüyorsun,
Saçına karlar yağdıkça,bir mum gibi sönyorsun,
Yeter artık usandırdın,kendine gel ey nefsim.

Suleyman'a kalmayan bu dünya,sanma sana kalacak,
Zerre kadar hak yediysen şayet,haklı hakkın alacak,
Sen böyle şımardıkça,vallahi sonum hüsrana olacak,
Yeter artık usandırdın,kendine gel ey nefsim.

17.01.2004
ANKARA

Mustafa Bilgili

Kolay Olmadı

Seni öyle çok,öyle çok sevmişimki,
Çıldırarak gibiydim,gittiğin zaman,
Unutamam sanmışım,unuttum işte,
Sensizliğe çareler aradım durdum,
Unutmak kolay olmadı,lakin gönlümü,
Avutamam sanmışım,avuttum işte,
Bir destan olmuştu,ismim dilimde,
Bir volkan olmuştu,aşkın kalbimde,
Yanık bıraktığın bu kor ateşi,
Söndüremem sanmışım,söndürdüm işte,
Hiç alışkın değildim,ben yokluğuna,
Dayanamam sanmışım,o zor hasretine,
Bir çılgınlıkmış meğer,benim yaptığım,
Gönlümdeki fırtınalar dindi bak,
Sayende kaybettiğim gerçek dostları,
Döndüremem sanmışım,döndürdüm işte,
Kalbimde yaktığın,o kor ateşi,
Söndüremem sanmışım,söndürdüm işte.

24.09.1997

Mustafa Bilgili

Mechule Kariştın

Olmadı be güzelim
Bir türlü olmadı.
Yapamadık,başaramadık
Gözlerimiz buluştu,
Kalplerimiz sevişti,
Ancak dillerimiz sustu,
Aşkımızı itiraf etmekten korktuk.
Harareten çatladı dudaklarımız,
Sunulan aşk şarabından,
Bir yudum bile içmeye korktuk,
Yangın yerine dönen yüreğimiz,
Göklere yükselen alevlerini,
Gizledi kimselere göstermedi.
Yaktı kavurdu ikimizide,
Sesimizi bile çıkartamadık,
Belki kül olmaktan korktuk,
Keşke kül olsaydık ta külümüzü,
Ferhat'ın Şirin'i için,
Delerken öldüğü dağlara,
Kerem'in Aslı'sı için
Yandığı çöllere serpselerdi.
İkimizde sevmiştk oysa,
Yinede yandık bittik.
Dönüpte bir bakalım beraber,
Geriye ne bıraktık bu aşktan.
Sen meçhulden gelen,
Gösterişli bir gemiden indir bu limana,
Yine meçhule yelken açan gemidesin.
Belki geldiğın yere döneceksin,
Belki de yeni bilinmeyenlere,
Dur! sormayı unuttum ben sana,
Sahi sen nereden gelmiştin bu limana?

17.01.1997

Mustafa Bilgili

Ne Olur Sevdiğim

(Akrostiş şiir)

Seni ilk tanıdığım gün var ya
Aklım başımdan uçup gitti adeta
İlk bakışın,ilk merhaban,
Toprağa düşen ilk yağmur tanesi gibi,
Beni sorma gül yanaklım,
O kadar mutluyum ki sorma gitsin,
Zamanın peşinden yetişemiyorum,
Aklım fikrim her an sende,seninleyim,
Ne oluyor bana? yoksa sana aşık mıyım?
Vuslatın uzak mı? yakın mı?
Ey gönlümün sultanı söyle bana.
Leyla'nın Mecnun'u vardı dağlarda gezen,
Aslı'nın Kerem'i vardı çöllerde yanan,
Lal'inde bir bağı yanık Sait'i var şimdi
Bilmek istiyorum,görmek istiyorum
İkimizi altın yaldızlı bir çerçevede
Resimler gönder bana bu hasretliği bitir,
Beni mutlu,daha da mutlu et gülüm,
İlk defa gerçek aşkı tattır bana,
Resimler yangınımı söndürmez sen gel bana,
İkimiz bir bedende bir can olalım,
Nasıl girdin kalbime hala çok şaşkınım
Ellerini elime ver,üşüyen bedenimi ısıt,
Aşkı ne olur gerçek aşkı sun altın kasede
Şenlendir şu çılgın Sait'in gönlünü
İssiz dağ başlarında açan gül gibi yalnızım,
Koyma bu issiz dağlarda beni kimsesiz,
İklimler değişiyor bak,yaz bitti,güz bitti,
Karlar yağmadan başıma tez gel sevdiğim,
İlkbahara çevir mevsimlerimi gül açayım,
Çevremizde aşıklar dolaşsın el ele,kol kola,
İssiz dağ başlarında yalnızlıktan korkuyorum,
Laleler sümbüller çiğdemler açsın yanibaşımızda,
Güneş hiç batmasın kara bahtımızda,
Işıkları aydınlatsın ömrümüzün baharını,
Ne olur gel,çabuk gel,yetiş ben solmadan

Mustafa Bilgili

Ne Olur Şimdi Gel

O küçücük ellerini uzat ne olur,
Sımsıcak yüreğimi yakala tekrar,
Yine öp dudaklarımdan hararetle,
Toprağa düşüp soğumadan bedenim.
Uzat ellerini karanlıklar basmadan,
İçimdeki korkuları bertaraf eyle,
Sonsuz sevgilerin hepsini al,bitir,
Toprağa karışıp,çürümeden bedenim,
Bırakma ellerimi sıcak kalsınlar,
Çıkmasın aklımdan tebessümlerin,
Gel ne olursun bir tanem yalvarıyorum,
Topraklara düşüp soğumadan bedenim.
Güzel gözlerini son kez göreyim,
Şıcaklığını hissedeyim bedenimde,
Üzerime üşüşmeden yılanlar,çayanlar,
Toprağa karışıp yok olmadan bedenim.

Gel ne olursun gel yalvarıyorum,
Sevdiklerinin başı için gel,
O minnacık ellerini yine uzat,
Kapımı yine sessizce aç,
Hasta yatağıma iliş yavaşca,
Ne olur akşamlar olmadan gel,
Yüreğime acılar çökmeden gel,
Bedenim kara toprağa düşmeden gel,
Gelmek çok mu zor geliyor böyle?
Yeminmi ettin dönmemek için?
Boz yeminlerini Allah affeder,
Gel tut ellerimi son defa,
Kavuştur artık beni huzura,
Daha sonrada mezarıma,
Ne yapayım gelmesen gelme.

25.02.1997

Mustafa Bilgili

Neden? ...Neden?Neden?

Yıllarca boş yere peşinden koşturdun beni,
Bir gün olsun gözlerimin içine bakmadın neden?
Oysa Kerem gibi yanmaya razıydım çoktan,
Aslı olup yüreğimi bir kere yakmadın neden?

Sözler verdin,ancak hiç sözünde durmadın,
Dudakların mühür yapıp dudağıma vurmadın,
Merak edip bir gün beni arayıp ta sormadın,
Kırpilerin ok eyleyip,yüreğime çakmadın neden?

Belki koklarsın diye bahçeme çiçekler ekdim,
Solmasınlar diye diplerine göz yaşı döktüm,
Şimdi viran oldu bağbanım,boynumu büktüm,
Bir gül bile koparıp saçlarına takmadın neden?

Ben koşarken sen kaçtın,hep köşe bucak,
Aşkıma inanıp bir günde açmadın kucak,
Şimdi yoksun yanımda bak halim nolacak,
Hep kalbimle oynamaktan bıkmadın neden?

Sevda yollarında boşuna yürüdüm durdum,
Bana geleceğini düşünüp,hayaller kurdum,
Dost düşman demedim,herkese seni sordum,
Beklediğim yollarda karşıma çıkmadın neden?

18.09.2000/ANKARA

Mustafa Bilgili

Nerelerdesin?

Buralara bahar geldi sevdiğim,
Sen hala karlarda,kışlardamısın?
Ayakların yere bastımı bilmem,
Yoksa hayallerde,düşlerdemisin?

Sen terk edilecek güzel değildin,
Yerli yersiz her gelene eğildin,
Daha koklamadan,çabuk dağıldın,
Hala el üstünde,başlardamısın?

Cevapsız bilmeceydin,öylede kaldın,
Günahsız biçareleri ateşe saldın,
Umarım inşallah aradığını buldun,
Yoksa hala karanlık işlerdemisin?

Sen gittiğinde mevsim ilkbahardı,
Mutlaka döneceğinden ümidim vardı,
Şimdi yüreğimi derin korkular sardı,
Acaba topraklarda taşlardamısın?

Tüm acılarım birbirini izliyor,
Gönül daima sevdiğini özlüyor,
Seni andıkça eski yaram sızlıyor,
Yoksa gözümde biriken yaşlardamısın?

26.05.1998

Mustafa Bilgili

Özlem

Daha çok küçücüksün, kıyamam sana,
Tadın balda bile yoktur, doyamam sana,
Ne çileler çektim ah Özlem, sayamam sana,
Şimdi tüm dostlarıma yabancı oldum,
İnanmadılar aşkıma, yalancı oldum.

Ben ağlarken zalimler gülüp geçtiler,
Yüreğimdeki sevgiye değer biçtiler,
En acılı günlerimde, koyup kaçtılar,
Şimdi tüm dostlarıma yabancı oldum,
İnanmadılar aşkıma yalancı oldum.

Bir sahte gülücüğe bile çok çabuk kandım,
Dünyayı el ele yeniden kurarız sandım,
Elden, dilden ah Özlem ta yürekten yandım,
Şimdi tüm dostlarıma yabancı oldum,
İnanmadılar aşkıma yalancı oldum.

Çabuk söndürdüler yüreğimdeki yanan cevheri,
Öysa sevmek çok kutsaldır, ilk günden beri,
Vallahi çok özledim, ama dönemem geri,
Şimdi tüm dostlarıma yabancı oldum,
İnanmadılar aşkıma yalancı oldum.

Seninle dostluğumuz daha çok yeni,
Bir "merhaba" diyerek mutlu et beni,
Dünyalara değişemem bil ki ben seni,
Şimdi tüm dostlarıma yabancı oldum,
İnanmadılar aşkıma yalancı oldum.

08.09.2000

Mustafa Bilgili

Sahibini Arayan Şiirlerim

Bir kaç kırık dökük mısra dökülür dudaklarımdan,
Adını sevda şiirleri koyduğum,
Sonra çıkarlar sahibini aramaya,
Günlerce beklerler kimse görmez onları,
Elleri boş,gözleri yaş dolu dönerler geriye,
Yine sığınırılar bembeyaz sayfalara,
Kapıya konacak bir sanat değilmiş bu şairlik,
Maalesef bu gerçeği çok geç anladım.
Tam buldum derim ahu gözlümü,
Sevdamı anlatmak için,
Birkaç kırık dökük mısranın arkasına sığınırım,
Beklediğim ahu gözlü çok vefasız,
Beni duymaz,görmez bile,
Öksüz kalakalır mısralarım,
Uçup gider hayallerim,hayata kahrederek,
Yalnız kalırım günlerce,aylarca,
Kağıdıma kalemime küserim,
Alnıma yazılan kaderime küserim.
Sonra yine bir gün gelir,
Öldü sandığım hayallerim canlanır birden,
Bu sefer de bir esmere vurulurum,
Yine ümitle sarılırım kalemime,
Birkaç mısra dökülür dudaklarımdan,
Anlamsız,ürkek,korkak,ümitsizce,
Eminim bunlar da bulamayacaklar onu,
Geri dönüp dönüp gelecekler,
Yorgun argın birer birer,
Zavallı mısralarım,zavallı hayallerim,
Ah zavallı sahibini arayan şiirlerim.

24.11.1996

Mustafa Bilgili

Sen Düşünüyorum

Gecenin bu kör karanlığında,
Seni düşünmek var ya bir tanem,
Izdırap veriyor bedenime,
Uykudamısın ne yapıyorsun?
Sigaramın dumanı tellendikçe telleniyor,
Karanlıkta boşalan bilmem bu kaçınıcı kadeh,
Zehir gibi karanlığı yırtıp gelersen eğer,
Aydınlanacak karanlık odam,
Aydınlanacak kara bahtım.
Beynime çakılan paslı çiviler,
Artık acı vermeyecek bedenime,
Boğazıma düğümlenen hıçkırıklar,
Artık eritmeyecek yüreğimi,
İsmi yazarken artık,
Ellerim titreyip, dilim dolaşmayacak,
Gecenin ikinci yarısı olmuş bir tanem,
Perdemin yarısı açık,
Gittiğin yola bakıyorum umutla,
Bir gün dönüp gelecekmişsin gibi,
Alışamadım yokluğuna,
Yanımda, yatağımdasın sanki,
Ellerimi uzatıp okşayacakmışımda,
Üşümeyesin diye üstünü örtecekmişim,
Birden sabah olacakmış sanki de,
Öpücüklerle uyandıracakmışım seni,
Gecenin bu kör karanlığında,
Seni düşündüğümü nereden bileceksin,
Nereden bileceksin benim halimi,
Kimbilir hangi kuştüyü yatakta,
Kiminle uyuyorsun?
Bense gülüm gecenin bu saatinde,
Bir elimde kadeh, bir elimde sigara,
Seni düşünüyorum, çıldıracak gibiyim.

13.10.1996

Mustafa Bilgili

Sen Gülsün

Ben sana Gül demiştim,
Neden ağlıyorsun? öyleyse haydi gül,
Dallarında bülbüller ötüşürken,
Aşıklar seni koklarken çılgınca,
Ağlamakta neyin nesi? haydi gül,
Benim gibi baharın mı geçti erkenden?
Şeyda bülbülünden mi ayrıldın?
Hiç sevenin kalmadımı yoksa?
Ateşlere mi düştün benim gibi?
Ağlama sus ne olursun dayanamam,
Gül...Ne olursun haydi gül,
Yakışmıyor sana ağlamak,
Ben ağlayayım senin yerine,
Ben ayrıldım eşimden, aşyanımdan,
Ben yandım sevda ateşlerinde,
Sen ağlama sus, dayanamam göz yaşlarına,
Ben sana gül demiştim,
Gülmek sana yakışır gülüm,
Bırak ta ben ağlayayım,
Ben kavrulayım kor ateşlerde,
Yine bahar gelir senin için,
Yine goncaların neşe verir bülbüle,
Ya ben ne yapayım? nasıl güleyim?
Giden güzel günlerimi nasıl getireyim?
Kırılan kalbimi nasıl onarayım?
Dağılan hayallerimi nasıl toplayayım?
Benim bülbülüm de yok artık,
Sevenim de yok, sevilenim de,
Ağlamak benim hakkım ey gonca gül,
Bırak ben ağlayayım,
Ben yanayım,
Sen sus ben kahrolayım,
Sen gül ne olur, ben yok olayım.

25.02.1997

Mustafa Bilgili

Sen Kardelen Olamazsın

Söyle bu kadar ateşi sen nerden aldın?
Karşına kim çıkarsa çıksın yandırıyorsun,
İki kaş göz edip, yalan dolan sözlerle,
Benim gibi saf aşıkları kandırıyorsun.

Pençene düşenlerin kurtulması imkansız,
Yanıp kavrulur vallahi, hastalığın amansız,
Bir görünüp kaybolursun, ayrılığın zamansız,
Peşinden koşanların başını döndürüyorsun.

Sevgiden anlamazsın, hayran olurlar sesine,
Boyun çok kısadır ama, önem verirsin süsüne,
Meçhule doğru sürüp gittiğin aşk otobüsüne,
Aşıkların birini indirip, birini bindiriyorsun.

Bakmıyorum artık beni terk ettiğin yollara,
İnanmıyorum artık, bal damlayan dillere,
Göz yaşıyla sulayıp, büyüttüğüm güllere,
Kelebek yerine baykuşları konduruyorsun.

Kaç sevgiliyi terk ettin böyle, gözünde yaşla,
İflah olmayacaksın bilirim, sen bu gidişle,
Kalplerde yanık bıraktığın sonsuz ateşle,
Kim bilir kaç mazlumun ocağını söndürüyorsun

24.09.1997

Mustafa Bilgili

Sen Kimsin?

Sen kimsin böyle apansız,
Gelip giren gönlüme,
Feleğimi şaşkırtan,
Önce gündüzlerimi geceye çevirip,
Sonra karanlık gecelerime
Dolunay gibi doğan,
Yaşamadığım duyguları yaşatan,
Tatmadığım acıları tattıran,
Söyle bana sen kimsin?
Ben kendi yolumda yürürken,
Yaşarken aşktan habersiz,
Kaf dağlarının arkasından,
Aşk meleğinin kanat ucunda,
Süzülüp giren gönlüme,
Aşkı,sevmeyi öğreten bana,
Söyle bana sen kimsin?
Ben inanmazdım sevgiye,
Sadece masalarda olur sanırdım aşkı
Ta ki aşk tanrısı Eros'un zalim oku,
Kalbimi delene kadar,
Sen hiç sevdinmi benim gibi?
Hiç gecelerin gündüzlerine karıştı mı?
Hiç titredinmi ayaz gecelerde?
Yapayalnızken sevgisiz kalıp,
Yanında bulamadığında oldumu,
En çok ihtiyacın olduğu gün,
Sevgilim dediğin insanı,
İşin acı tarafı bir tanem,
Hiç...Hiç düşündüğün oldumu?
Sevgilini başka başka kollarda,
Beni böyle perişan eden,
Apansız girip deli gönlüme,
Feleğimi şaşkırtan zalim güzel,
Söyle bana sen kimsin?

02.12.1996
DİYARBAKIR

Mustafa Bilgili

Sen ve Ben

Sen bir gül ağacı olsaydın,
Ben dalın olurdu,
Sen bir arı olsaydın,
Ben balın olurdu.
Sen bir yolcu olsaydın,
Ben yolun olurdu.
Sen bir aşk mektubu olsaydın,
Ben pulun olurdu.
Sen bir kraliçe olsaydın,
Ben kulun olurdu.
Sen bir ermiş olsaydın,
Ben şalın olurdu.
Sen bir altın kemer olsaydın,
Ben belin olurdu.
Sen bir lal olsaydın,
Ben dilin olurdu.
Sen bir aşk pınarı olsaydın,
Ben gölün olurdu.
Sen bir güneş olsaydın,
Ben çölün olurdu.
Sen bir dağ başı olsaydın,
Ben delin olurdu,
Sen bir aşk ateşi olsaydın,
Ben külün olurdu.
Daha ne olmamı isterdin
Ey vefasız sevgili,
Dileseydin ben senin kölen olurdu.

29.11.1996

Mustafa Bilgili

Seni Özlüyorum

Bütün şarkılarımda seni söylüyor,
Şiirlerimde hep seni yazıyorum.
Her gece rüyalarımda seni görüyor,
Yanımdayken bile seni özlüyorum.

Manalı bir bakış atmasan bile,
Aşkıma tenezzül etmesen bile,
Benden uzaklara gitmesen bile,
Hasretinle yanıp, seni özlüyorum.

Ellerin elime hiç değmesin varsın,
Sen benim gönlümde elmasın, narsın,
Aşkın alevleri gelip ruhumu sarsın,
Kalbimdeyken bile seni özlüyorum.

Aşkın yüreğime sonsuz acı verse de,
Kara sevda şu bedenimi yere serse de,
Kör kurşunlar birer. birer beni vursa da,
Elimde değil bir tanem seni özlüyorum.

Aşkımız aylar değil, yıllar sürse de,
Zalimler çıkıp yoluma engel örse de,
Gözlerim sadece bir tek seni görse de,
Ben yinede seni, hep seni özlüyorum.

21.11.1996

Mustafa Bilgili

Sevdiğimi Haykıracaktım

Dün seni aradım ümitle,
Diyarbakır'ın dar sokaklarında,
Adını sordum herkese,
Tanıdılar,güldüler zavallı halime,
Kuşlara,ağaçlara,çiçeklere,
Haykırdım seni sevdiğimi,
Yalnız sana söyleyemedim,
Ümitle ümitsizliğin arasındaydım,
Sırat köprüsünden geçer gibi,
Herkes takmıştı koluna sevdiğini,
Bir ben yapayalnızdım,
Diyarbakır'ın ıslak kaldırımlarında,
Aşk şarkıları inletirken Ofis'i,
Duymadılar hıçkırıklarımı,
Görmediler sensizliğe ağladığımı,
İçime akıttım göz yaşlarımı,
Dün de akşam oldu be güzelim,
Yoruldum seni aramaktan,
Sensizliğin acısını bir tanem,
Kadehlerden,şişelerden çıkardım,
İçtim kör kütük olana kadar,
Şişeler boşaldıkça kederim arttı,
Dün seni bulabilseydim eğer,
Ellerini elime alıp,göz bebeklerine bakarak,
Belki binlerce kere,
Seni sevdiğimi haykıracaktım yüzüne.

02.12.1996

Mustafa Bilgili

Sevdiklerim

Hasretlik bir alev oldu bağrımda,
Ŗu mahzun kalbimi yakar da gider,
Tüm sevdiklerim dizilmişler karşıma,
Her biri el gibi,el gibi bakar da gider.

Genç yaşta ağardı simsiyah saçım,
Bir anda yıkıldı tahtım ve tacım,
Nerede anam babam,haniya bacım,
Burnuma gül gibi kokar da gider.

Gönül eğlenmiyor gurbet ellerde,
Ŗarkılarım yarım kaldı dillerde,
Size doğru gelen toprak yollarda,
Bu canım sel gibi akar da gider.

Siyah saçlarını öremediğim,
Gonca güllerini deremediğim,
Çok seneler oldu göremediğim,
Yarım kaşlarını yıkar da gider.

05.05.1980
K Ü T A H Y A

Mustafa Bilgili

Sevgi Pınarı

Sevgi pınarımdan aşkım çağlarken,
Uzat gönül tasını doldur ha doldur,
İç kana kana sevdami şifalar olsun,
Eğer beğenmezsen güzelim,gel beni öldür.

Yıkma şu gönlümü,haydi sende sev biraz,
Aşığı usandırır vallahi,sendeki bu naz,
Kışta bitti,bahar geldi arkasından yaz,
Eğer gideceksen buralardan,ne olur bildir.

Sevgi ek gönlüne,sakın kin nefret biçme,
Aşk şarabı çok tatlıdır,başka şey içme,
Yıkılmış görürsen ne olur çiğneyip geçme,
Eğer sevmiyorsan bile,tut beni kaldır.

Yüzüme gülerken,el aleme yan gözle bakma,
Bu dünyada beni yaktın,başka birini yakma,
Gönlüm sana saray olsun,oradan dışarı çıkma,
Eğer seveceksen şu gönül sana çiçektir güldür.

Sevmiyorsan açık söyle,ben tahammül ederim,
Sevene bu canım kurban,sevmeyene ne derim,
Aşkımı isteyen pek çok,birisine giderim,
Seven engel tanımaz,ona her taraf yoldur.

04.02.1997

Mustafa Bilgili

Sevgili Dostum!

İşte yine başbaşa kaldık seninle,
Benden ayrılmayan tek dostum,
Halimden anlayan her şeyim,
Elimi uzattığımda, yanımda bulduğum,
Issız,karanlık gecelerde kahrımı çeken,
Yudum yudum içtiğim,nefes nefes çektiğim,
Kara gün dostum,sigaram benim,
Bak Kardelen bile bıraktı gitti beni,
Acılarımla baş başa,yapayalnız,
Uçup gitti hayallerim bir anda,
Ben bu hallere düşecek insan mıydım?
Sende olmasan eğer sevgili dostum,
Çıldırarak işten bile değil,
Güzel günleri geri getirmek mümkün mü?
Kaçan treni yakalamak mümkün mü?
Bunları biliyorum sevgili dostum,
Ama bir türlü de unutamiyorum,
O ceylan bakışlı Kardelen'imi,
Yemeyi, içmeyi,uyumayı unutabilirim,
Hatta ve hatta yaşamayı bile,
Ama onu unutmak ne mümkün,
Bir elimde sen varsın,diğesinde onun resmi,
Buğulanan gözlerle,dalıp gidiyorum hayallere,
Yapabildiğim tek şey de bu galiba,
Ah sevgili dostum ah...
Sende olmasan,sende olmasan eğer,
Çıldırarak işten bile değil.

30.01.1997

Mustafa Bilgili

Sevgiliye Sitemimdir

Araya bunca yıl ayrılık koyduktan sonra
Arada sırada bir selam salsan ne yazar
Azmış yaralarım kangren olduktan sonra
Lokman hekim olup yaramı sarsan ne yazar.

Ben aşktan söz ettikçe, sen güldün geçtin
Gönlümde yeşeren sevdalara hep değer biçtin,
Yanımda yer almadın daima yüksekten uçtun,
Bundan sonra kadir kıymet bilsen ne yazar.

Sevgi pınarlarım gürül gürül çağladı aktı,
Her sözün zehirli bir ok oldu gönlümü yıktı,
Dost bildiğim aynalar bile düşmanım çıktı,
Sen bana dost değil de düşman olsan ne yazar.

Ben Mecnun olmuşum sen Leyla olsaydın eğer,
Dünyanın tüm acıları bile o zaman çekmeye değer,
Aşklar, sevdalar koskoca bir yalanmış meğer,
Artık Leyla, Şirin yada Aslı olsan ne yazar.

Gönül verdim dünyayı dar ettin bana,
Kolay olan yaşamayı bile zor ettin bana,
Cennet-i alada hurileri yar ettin bana,
Sen dünyanın en güzel kadını olsan ne yazar.

Hasta yattım, başucuma bir gün gelmedin,
Gelipte gönlümdeki yaraya ilaç olmadın,
Akıp giden göz yaşlarımı son kez silmedin
Öldüm artık mezarıma gelsen ne yazar.

18.02.2004/ANKARA

Mustafa Bilgili

Sormayın Beni

Aşk çöllerinde kayboldum dostlar,
Vefasız anılarımdan sormayın beni,
Bu dünyada yananları Allah affeder,
Halsiz düştüm artık,yormayın beni,

Yandım Kerem misali,bir Aslı için,
Kavruldum çöllerde,bilmem ki niçin,
Gelin haklıyı haksızı bir de siz seçin,
Sorgusuz iplere hemen vermeyin beni,

Çok sevmiştim bir gün bile gülmedim,
Şeven mutlu olurmuş,ben hiç mutlu olmadım,
Süründüm,kıvrandım ancak,henüz ölmedim,
Ne olur yensiz kefenlere,sarmayın beni.

Bu canı feda etmiştim onun yoluna,
Aldanmamak mümkünmü tatlı diline,
Suçlu diye kelepçeleri vurup koluma,
Karanlık zindanlara hemen sürmeyin beni.

Karlı yüce dağlar gibi,dumandır başım,
Eriyen kar misali gözümde akıyor yaşım,
Zehir zıkkım oldu,soframda yediğim aşım,
Perişan oldum diye hakir görmeyin beni.

Mustafa Bilgili

Sormayın Dostlar

Derdimi bu gün hiç sormayın dostlar,
Üzerimdeki şu yükü taşıyamıyorum,
Allah takdir etmiş yaratmış ama,
Gelin görün şu halimi yaşamıyorum.

Dert çekmeye mi geldim fani dünyaya,
Bazen atlı gittimse,çok zaman yaya,
Yüreğimdeki acılar olmuş bir kaya,
Kükremiş sel gibiyim taşamıyorum.

Dizlerim bu bedenimi taşımaz oldu,
Büyüttüğüm güllerim,elimde soldu,
Bu günlerde bana bir şeyler oldu,
Etrafıma set örmüşler,aşamıyorum.

Acılar sıralanmış hep katar katar,
Yüreğimde aşk değil,acılar yatar,
Yoruldum dertlerden,ne olur yeter,
Kaçmak istiyorum ama koşamıyorum.

Şu yalancı dünya da acı olmasa,
Arayıp en sonunda beni bulmasa,
Giden mühür gözlüm geri gelmese,
Kederim çok büyük,çoşamıyorum.

24.12.1996

Mustafa Bilgili

Şeyda Bülbül

Bir sen söyle Şeyda bülbül,
Birde beni dinlesinler,
Hangimiz daha dertliyiz?
Senin gln koparmıŐlar,
Sen glne ağlıyorsun,
Benim canımı aldılar tenimden,
Benim gz yaşımı kuruttular,
Benim adımı bile unutturdular,
Beni dertlere dŐar ettiler,
Beni doğduğuma piŐman ettirdiler,
Hangimiz daha dertliyiz söyle Şimdi?
Yine ilkbahar gelecek elbette,
Senin gln yine aŐacak,
Sen yine Őakıyacaksın eskisi gibi,
Benim tutar bir dalım kalmadı,
Benim gülüm de yok artık,
Söyle Şeyda bülbül söyle,
Ben artık nasıl güleceğim?
Bu dert beni çok yaŐatmaz,
Acılar içinde leceğim,
Hangimiz daha dertliyiz?
Sen glne değil de,
Benim halime ağla,
Ağla da yüreğimi birde sen dağla,
Gönlüm ferman dinlemedi,
Bir vefasıza kul oldu,
Önceleri altın idi,zümrüt idi,
Şimdi kıymetsiz bir pul oldu,
Ben ağlayamıyorum artık,
Sen ikimiz için de ağla,
Hem kendi glne, hem benim glme,
Haydi gel beraber gidelim,
zlediğimiz o güzel lme.

04.03.1997

Mustafa Bilgili

Tren Yolları

Kıvrıla kıvrıla giden, kara tren yolları,
Geçtiğiniz yerde sevdiğimi görmediniz mi?
Aşkımın çıldırıp yollara düştü diyorlar,
Kurban olam o bir tanemi görmediniz mi?

Onu ilk tanıdığım da mevsim İlkbahardı,
Karacadağ'ın tepesi hala yağmurdu, kardı,
Gülünce güller açan yanağında gamzesi vardı,
Kurban olam o bir tanemi görmediniz mi?

Elazığ'a, Malatya'ya doğru kıvrılan yollar,
Sarılıp saramadı bir kere açılan kollar,
Aşkıma şahit olan, onca melekler kullar,
Kurban olam o bir tanemi görmediniz mi?

Gönlümde açan güller, şimdi bir bir soluyor,
Kimsenin çekmediği çileler, gelip beni buluyor,
Ayrılalı ceylanımdan, aylar yıllar oluyor,
Kurban olam o bir tanemi görmediniz mi?

Ayrılık meğer çok zormuş, düşmanıma dilemem,
Sele dönen göz yaşımı, bir gün olsun silemem,
Nerelerde? Ne yapıyor? Ondan haber alamam,
Kurban olam o bir tanemi görmediniz mi?

08.09.2000

Mustafa Bilgili

Unutma Bunu

Oysa sevdalı bir bakışın yeterdi bana,
Sen onu da çok gördün,unutma bunu,
Sevgi kutsal bir ırmaktır,içmesini bilene,
Bir yudum bile içmedin,unutma bunu.

Acaba ben senin neyine inandım kandım,
Kendimi ateşe attım eyvah,boşuna yandım,
Bozulan dünyayı yeniden kurarız sandım,
Bana gönül kapını açmadın,unutma bunu.

Aşkın tarifini yeniden hani biz yazacaktık,
Engin aşk denizlerinde hani biz yüzecektik,
Aşktan,sevgiden anlamayana hep kızacaktık,
Sen aşkın semtinden bile geçmedin unutma bunu,

Bozuktur bu yalan dünyanın çarkı bozuktur,
Yüzümü bir kez güldürmedin,gönlüm eziktir,
Bu kadar çile çektirdin bak,bana yazıktır,
Sevenle sevmeyeni seçmedin,unutma bunu.

Bundan sonra adımı bir daha söyleme anma,
Seviyormuş seni derlerse de, boşa inanma,
Ben unuturum ama,kemiklerim unuttur sanma,
Sen kefenimi bile biçmedin,unutma bunu.

13.04.2004
ANKARA

Mustafa Bilgili

Unutmak İstiyorum

Seni unutmak istiyorum,
Kalbimden söküp atmak bu sevdayı,
Yıkılsa da bu bedenim dayanacağı,
Yaş yerine kan akıtsa da gözlerim,
Tutmasa da yorgun dizlerim,
Yine de unutmak istiyorum seni,
Biliyorum sonu yok bu sevdanın,
Kavuşmamız da mümkün değil,
Sen bir yaban gülüsün,
El değmemiş kırlarda yetişen,
Bense bir avuç kara toprağım,
Herkes tarafından çiğnenen.

Seni unutmak istiyorum,
Yanan bağrıma taş basıp,
Söküp atmak istiyorum,
Beynime saplanan paslı çivileri,
Benim de yaşamaya hakkım yokmu?
Ben de gülemeyecekmiyim eller gibi?
İçimde çöreklenen acıları atıp,
Seni hatırlatan her şeyi yırtıp,
Unutmak istiyorum artık seni.

Kimseyi sevmeyeceğim bundan sonra,
Acı çekmeye gücüm yetmez artık,
Kaldıramam karşılıksız sevdaları,
Bu yaştan sonra utanırım ağlamaya,
Yaşadığım acıları yaşanmamış sayıp,
Her şeyden önce ve mutlaka,
Seni unutmak istiyorum.

03.03.1997

Mustafa Bilgili

Varsın Olsun Be...

Seni seviyorum demek çok zor geldiyse,
Unut artık, her şeyimiz mazide kalsın,
Aşk bahçemde güllerimi koklama sakın,
Varsın hepsi sevgisizlikten solarsa solsun,

Kilit vururum şu dilime, seni anmasın,
Su serperim şu yüreğime, boşa yanmasın,
Her giden güzeli geriye döner sanmasın,
Varsın gözlerim boşluğa dalarsa dalsın.

Saklanırım kuytulara, göz yaşım görünmesin,
Sevdiklerim görüpte, karalar bürünmesin,
Öldürürüm bu sevgiyi, yerlerde sürünmesin,
Varsın göz pınarlarım yaşlarla dolarsa dolsun.

Gül olsaydın bahçemde, koklardım seni,
Kalbimin derinliklerinde, saklardım seni,
Geleceğini bir bilsem, beklerdim seni,
Varsın işin ucunda da ölüm olursa olsun.

Sevipte sevilmemek var ya ölümden beter,
Kuşlarda sevmediği yavruyu yuvadan atar,
Sen gül, eğlen bir tanem üzülme yeter,
Varsın tüm kederler beni bulursa bulsun.

10.05.2000

Mustafa Bilgili

Vefasız Olamazsın

Bırakıp gittin ya beni,
Yağmurlu bir güz mevsiminde,
Bir mevsim daha geçti bak,
Kara kış artık kapıma dayandı.
Zaman çok uzadı farkındamısın?
Hiç bu kadar sensiz kalmamıştım,
Aramadın sormadın bir kere olsun,
Sen bu kadar vefasız olamazsın.

Ben sana Kardelen demiştim,
Dışarıda lapa lapa kar yağıyor,
Sen yoksun ya üşüyorum Kardelen,
Bir meçhule doğru koşarken,
Karanlık bir kör kuyuya düştüm.
Tut ellerimden çıkar beni,
Aşk senin bilmediğin bir şey değil ki,
Cömertçe harcıyorsun da,
Neden şu halimi görmüyorsun?
Veya belki de öyle görünüyorsun.
Birazcık mutluluğu çok görme bana,
Bak aşk dilencisi oldum sayende,
Sevmesini bilmeyen bencil insanlardan,
Aşk dileniyorum,gözlerim yaşlı,
Sen bu kadar acımasız olamazsın.

Geri dön demiyorum sana,
Farkındayım dönemezsin,
Ama bir ara,bir sor beni,
Sen bu kadar vefasız olamazsın.

04.02.1997

Mustafa Bilgili

Yasaklı Dünya

Bu nasıl dünya böyle?
Anlamak mümkün değil,
Sevgileri hapsetmişler,
Prangalara vurmuşlar,
Tüm sevenleri,
En doğal hakkımız olan,
Sevmeyi yasaklamışlar.

Bu nasıl dünya böyle?
Anlamak mümkün değil,
Özgürlükleri hapsetmişler,
Prangalara vurmuşlar neşeyi,
En doğal hakkımız olan,
Gülmeyi yasaklamışlar.

Bu nasıl dünya böyle?
Anlamak mümkün değil,
Bülbülü koymuşlar kafese,
Ötmesini yasaklamışlar,
En doğal hakkı olan,
Gülü sevmeyi yasaklamışlar.

Bu nasıl dünya böyle?
Anlamak mümkün değil,
Aşkı yasaklamışlar,
Hele hele bir tanem,
En çok sevilen uğruna,
Ölmeyi yasaklamışlar,
Bu nedenle çok üzgünüm,
Senin aşkımdan ölemiyorum.

12.03.1997

Mustafa Bilgili

Yokluğuna Dayanamam

Benim bu perişan halime,
Haydi gül kahkahalarla,
İstersen çığlıklar at sevinçten,
Eserinle öğünebilirsin,
Bu sevda yaramadı ikimize de,
Haydi gel vazgeçelim istiyorsan,
Yol yakınken dönelim,
Sonu olmayacak bu aşktan,
Karanlık geceler gibi,
Sonra kararmasın kalplerimiz,
Kuvvetli bir yaz yağmurundan sonra,
Güllerin üzerinde biriken,
Yağmur damlaları gibi,
Gözümüzde yaşlar birikmesin,
Bir türlü damlayamayan,
Güz mevsiminde dökülen,
Şararmış gül yaprakları gibi,
Ümitsiz sevdamızın sonunda,
Birer birer kaybolmasın hayallerimiz,
Dalgalarla hırçınlaşmış bir okyanusta,
Dümeni kırılmış bir geminin,
Sağa sola yalpalaması gibi,
Feleğimizi şaşkırtmadan bu sevda,
Gel vazgeçelim istiyorsan,
İsterse sen yine gül kahkahalarla,
İstiyorsan yapayalnız bırak git,
Dönüşü olmayan bir meçhule,
Ama yalvarırım beni unutma,
Yokluğuna alışmamam bir türlü,
Hasretinden ölürüm vallahi,
İşte o zaman sen çok çok üzölürsün

19.11.1996

Mustafa Bilgili

Zamansız Ayrılık

Bu zamansız ayrılığa can mı dayanır,
Ağızlar konuşmuyor,diller çok üzgün,
Bahçemizde çiçekler büyümez oldu,
Yaprakları kuruyor,güller çok üzgün.

Sevda pınarları kurumuş akmaz,
Dostlarım küs gibi yüzüme bakmaz,
Güller de darılmış,gül gibi kokmaz,
Arılar uçuşmuyor,ballar çok üzgün.

Yollara hüznün çökmüş geçit vermiyor,
Dertler katar,katar sona ermiyor,
Geceleri gözlerime,uyku girmiyor,
Mektuplar gelmiyor,pullar çok üzgün.

Bozok yaylasını duman kaplamış,
Sevda ile hasreti eteğinde toplamış,
Ayrılık hançerini,yüreğine saplamış,
Kervanlar geçmiyor,yollar çok üzgün.

Artık sevda türküleri çalmıyor sazlar,
Çiçeğe hasret kalmış,baharlar yazlar,
Bir mana içermiyor,anlamsız sözler,
Mızraplar vurmuyor,teller çok üzgün

22.11.2000
ANKARA

Mustafa Bilgili

Zindan Etme Dünyamı

Sen: Kanayan yaralarımı sarmayacaksan,
Halımı,hatırımı sormayacaksan,
Düşlerimi hayra yormayacaksan,
Bırak git haydi,zindan etme dünyamı,

Ben: Al yerine karalar bağlayacaksam,
Dertli pınar gibi çağlayacaksam,
Sen gülerken ben hep ağlayacaksam,
Bırak git haydi,zindan etme dünyamı.

Sen: Ellerini elime vermeyeceksen,
Kalbini yoluma sermeyeceksen,
Önünden geçerken görmeyeceksen,
Bırak git haydi,zindan etme dünyamı.

Ben: Seni hiç koluma takmayacaksam,
Yüreğini kor gibi yakmayacaksam,
Dizlerine yatıp,yüzüne bakmayacaksam,
Bırak git haydi, zindan etme dünyamı.

Sen: Gel dediğimde hemen gelmeyeceksen,
Seni çok sevdiğimi bilmeyeceksen,
Dertlerime derman bile olmayacaksan,
Bırak git haydi,zindan etme dünyamı.

Ben: Saçlarını okşayıp,taramayacaksam,
En zor günümde seni aramayacaksam,
Göğsümde uyutup,saramayacaksam,
Bırak git haydi,zindan etme dünyamı.

Sen: Gonça güllerimi solduracaksan,
Yüreğime göz yaşı dolduracaksan
Ecelim gelmeden öldüreceksen,
Bırak git haydi,zindan etme dünyamı,

Ben: Seni çılgınca sevemeyeceksem,
Bu canı yoluna veremeyeceksem,
Rüyalarımda bile göremeyeceksem,
Bırak git haydi,zindan etme dünyamı.

Sen: Hiç sevmeyip,sadece sevileceksen,
Her insanın önünde eğileceksen,
Ben daha koklamadan dağılacaksan,
Bırak git haydi,zindan etme dünyamı

20.12.1996

Mustafa Bilgili